CALITATEA — principala cerință a muncii din cluburi și asociații

Pentru a cunoaște și a pune în discuție — în dorința de a face astfel un util schimb de experiență — felul cum se muncește în secții, cluburi și asociații sportive, ne-am continuat ancheta începută acum cîteva săptămîni, alegînd de data aceasta itinerariul Timișoara—Brașov—Litoral.

Ca și altă dată, ne-am petrecut multe ceasuri în mijlocul sportivilor și antrenorilor, am asistat la antrenamente și competiții, căutînd să desprindem în mod special preocuparea pentru calitatea muncii desfășurată de sportivi și activiștii sportivi.

Din notațiile acestui raid-anchetă vă prezentăm astăzi trei materiale din a căror lectură activiștii cluburilor și asociațiilor sportive pot trage — după părerea noastră — numeroase și utile învățăminte pentru munca lor de fiecare zi.

PE LITORAL...

● IN GENERAL, PREOCUPARE PENTRU O CÎT MAI BOGATĂ ACTIVITATE SPORTIVĂ ● ACȚIUNI, INIȚIATIVE... ● SE POATE FACE MAI MULT ● PĂRERI ȘI CONCLUZII

În plin sezon estival, în stațiunile de pe litoral (Mamaia, Eforie Nord, Eforie Sud, Techirghiol, Mangalia, Costinești și Năvodari), zeci și zeci de oameni ai muncii ca și numeroși turiști străini își petrec concediile de odihnă. Cum este și firesc, în preocupările celor aflați pe malul Mării Negre intră și activitatea sportivă-recreativă. În acest scop, forurile competente din regiunea Dobrogea și din orașul Constanța au luat o serie de măsuri menite să contribuie la buna organizare și desfășurare a activității de educație fizică de pe litoral. Astfel, pe baza indicațiilor Consiliului General al UCFS, consiliul regional Dobrogea al UCFS și consiliul clubului sportiv Farul în conaborare cu Comitetul de cultură și artă al orașului Constanța și cu sfaturile populare a întocmit un plan concret de acțiune pentru întreg sezonul 1965. De asemenea, la Farul se analizează săptămînal, cu instructorii sportivi salariați ai cluburilor culturale din stațiuni, modul cum se îndeplinesc sarcinile.

Să vedem acum în ce constă activitatea sportivă pe litoral, cum este pus în aplicare planul de măsuri? Munca este dusă de 5 instructori salariați (la Eforie Sud, Mamaia, Eforie Nord, Mangalia și Techirghiol) și de 19 instructori sportivi voluntari. Pe litoral sînt în stare de folosință 19 terenuri de volei, 5 de baschet, 4 de fotbal, unul de handbal redus, 6 porticuri de gimnastică, 3 terenuri de tenis. La Mamaia și parțial la Eforie Sud, aceste baze sînt bine întreținute, pe ele desfășurîndu-se o activitate susținută. O inițiativă bună a fost aceea a amenajării unor terenuri simple, a locurilor de joacă pentru copii și „plantarea" de porticuri de gimnastică direct pe plaje (Mamaia). În toate stațiunile activitatea sportivă este cuprinsă în programele cultural-sportive ce se alcătuiesc lunar și sînt afișate, defalcat pe săptămîni. Cele mai multe întreceri au loc la șah, tenis de masă și fotbal. De pildă, la Mamaia, se organizează cu regularitate întîlniri de șah, tenis de masă, volei, baschet cu echipe formate și din turiști străini. S-au mai disputat și meciuri de handbal masculin între o selecționată a turiștilor suedezi și echipa SSE Constanța, volei masculin între o formație de turiști polonezi și SSE Constanța. Unele dintre concursuri, mai ales la sporturile individuale au fost dotate cu premii și diplome (exemple la Eforie Nord și Mangalia).

Printre alte acțiuni mai pot fi citate și cele privind organizarea unor excursii.

Bine apreciate au fost și demonstrațiile unor echipe de fotbal (la Mangalia și Eforie Nord), handbal feminin (Mangalia), volei (Eforie Sud și Mamaia), baschet gimnastică, box, rugbi etc.

La toată această activitate, un ajutor deosebit au dat instructorii sportivi salariați și voluntari. De asemenea, există o colaborare mai bună între organele UCFS și cele ale sfaturilor populare, sindicate, Comitetul de cultură și artă etc. Merită evidențieri și cluburile centrale culturale din Eforie Nord și Sud ca și casa de cultură Mangalia.

Față de cele arătate s-ar părea că activitatea de educație fizică în stațiunile de pe litoral se desfășoară mulțumitor. Realitatea este însă alta. În comparație cu condițiile existente, realizările sînt mult prea puține, departe de posibilități și de cerințe. De ce?

Principala deficiență constă în faptul că biroul consiliului clubului sportiv Farul nu a ținut seama totdeauna de indicațiile Consiliului General al UCFS și nu a urmărit punct cu punct îndeplinirea măsurilor stabilite în comun. Activitatea sportivă de pe litoral nu a constituit o preocupare permanentă, ci a devenit o problemă abia după începerea efectivă a sezonului de băi. A fost neglijată luarea din timp a măsurilor pentru repararea bazelor sportive, pentru amenajarea de baze noi, dotarea lor și procurarea inventarului sportiv necesar. Neflind suficient solicitate, sfaturile populare (oraș Constanța și cele din stațiuni) nu și-au adus la timp contribuția așteptată. Deși au fost alcătuite planuri precise și s-au făcut repetate sesizări, bazele sportive sînt încă insuficiente și necorespunzătoare. La Techirghiol nu există decît un teren simplu de volei și unul de baschet, iar terenul de fotbal este, de fapt, impracticabil încă de anul trecut. Terenul de handbal de la Eforie Sud a stat nefolosit pînă acum o lună. În aceeași stațiune, terenul de fotbal este neîngrijit, iar terenurile de volei, tenis și baschet de la baza Sfatului popular se află încă în curs de reamenajare după mai bine de o lună de la deschiderea sezonului. La Eforie Nord situația este și mai deficitară. Deși sezonul a început de mult, terenurile de volei (2), baschet și fotbal erau inutilizabile pînă la sfîrșitul lui iunie.

Conducerea clubului Farul nu a realizat o colaborare eficientă cu secția de învățămînt a Sfatului popular oraș Constanța pentru pregătirea din timp și în mod satisfăcător a bazei sportive pentru taberele de pionieri, elevi și studenți de la Năvodari și Costinești. În ziua deschiderii (16 iunie) acestei tabere — una din cele mai mari din țară — terenurile de handbal (3), fotbal (2) și volei se găseau într-o stare total necorespunzătoare. La fel și la tabăra de la Dig-Năvodari unde nu s-a prevăzut amenajarea bazei sportive, aici existînd doar un presupus teren de volei cu un singur stîlp! Într-o situație asemănătoare se prezintă și tabăra de pionieri și elevi de la Schitu Costinești. Sfatul popular nu a luat măsuri pentru amenajarea terenurilor de fotbal, handbal și volei. Din această cauză, activitatea de educație fizică a copiilor se reduce numai la gimnastica de înviorare și uneori la jocuri pe plaje. De asemenea, de trei ani, clubul Farul nu a reușit să realizeze o conlucrare cu Sfatul popular oraș Constanța pentru a amplasa — cu excepția Mamaiei — porticuri și haltere simple pe plajele din stațiuni. Nici sarcina, luată în 1963, de a avea 30 de instructori voluntari nu a fost îndeplinită. Ca să nu mai vorbim de faptul că asociațiile sportive din stațiuni nu-și fac simțită prezența în activitatea de pe litoral. Același lucru se poate spune și despre munca profesorilor de educație fizică. De exemplu la Mangalia, în afara profesoarei Elena Groza, instructor sportiv salariat, ceilalți profesori de educație fizică nu-și aduc contribuția cuvenită.

Problema care se pune, în prezent, este aceea că activitatea sportivă de pe litoral trebuie serios îmbunătățită și organizată în cele mai bune condițiuni, astfel ca oamenii muncii aflați la odihnă să beneficieze din plin de binefacerile sportului. Organele UCFS, cu sprijinul efectiv al sfaturilor populare și împreună cu celelalte organizații trebuie să depună toate eforturile pentru amenajarea bazelor sportive, pentru impulsionarea activității, mărind numărul competițiilor, a demonstrațiilor diferitelor echipe, a excursiilor. Totodată este necesar să se acorde atenție și centrelor de inițiere.

Formele activității de educație fizică din stațiunile de pe litoral nu trebuie să aibă un caracter rigid. Ele trebuie să fie cît mai atractive și interesante, atrăgînd un număr mare de participanți, contribuind astfel la formarea deprinderii de practicare sistematică a exercițiilor fizice și a sportului.

prof. EFREM CHERTEȘ

VACANȚĂ = ODIHNĂ, DAR... ACTIVĂ!

— RAID ANCHETĂ LA BRAȘOV —

În ultimul timp, ziarul nostru a publicat o serie de materiale ale unor cunoscuți antrenori și tehnicieni care tratau diferite aspecte pe care le ridică folosirea judicioasă a perioadei de întrerupere dintre campionate, la jocuri sportive. Plecînd de la proverbul care spune că: **„Omul gospodar își face vara sanie și iarna car"**, cei solicitați să-și spună părerea în această privință, au fost unanimi în a pleda pentru o activitate neîntreruptă, pentru scurtarea sau chiar excluderea vacanței, condiție esențială — după părerea lor — pentru realizarea marilor performanțe. Și exemplele celor mai mari sportivi ca și ale unor formații fruntașe din țara noastră și de peste hotare, atestă acest adevăr: **munca continuă și de bună calitate este calea cea mai sigură spre măiestria sportivă.**

De altfel, numărul antrenorilor noștri care o dată cu încheierea activității competiționale se cufundă într-un „dolce far niente", explicînd lipsa de activitate prin tot felul de cauze, este din ce în ce mai mic. O dovadă concludentă în această direcție? Concluziile unui raid-anchetă întreprins recent prin secțiile de performanță la jocuri sportive din orașul Brașov.

O INTENSĂ ACTIVITATE

Primul nostru popas l-am făcut pe terenul de baschet al asociației sportive Voința. Deși era o oră matinală, activitatea se desfășura din plin. Două grupe din anul I al Școlii sportive de elevi din Brașov, formate din eleve care abia anul acesta au deprins primele noțiuni în jocul de baschet, lucrează cu mingea.

— Nu sînt în vacanță? — întrebăm pe profesoara Elena Roșu, care conduce antrenamentul.

— Ba da, dar o vacanță organizată. Fiind toate din Brașov, vin la teren de trei ori pe săptămînă pentru a face pregătire fizică generală și pentru a lucra mai mult și în liniște asupra deprinderii corecte a procedeelor tehnice. Știți, la vîrsta aceasta dacă învață ceva greșit, atunci mai tîrziu este foarte greu de corijat...

Urmărim de pe marginea terenului de asfalt antrenamentul. De fapt, copiii se joacă, se lasă angrenați în diferite întreceri simple și la capătul a două ore nici nu au băgat de seamă că s-au antrenat serios.

Și tocmai cînd ne pregăteam de plecare... surpriză! Pe teren au apărut juniorii echipei divizionare Steagul roșu, împreună cu cîțiva dintre jucătorii primei garnituri: Bîrsan, Simon, Franz. Deși antrenorul C. Negrea este plecat, totuși munca nu încetează. Juniorii vin cu regularitate la antrenament, iar cei „mari" nu lipsesc nici ei. Ce se lucrează? Sportivul N. Bîrsan ne spune că se insistă pe cizelarea tehnicii de aruncare la coș, se perfecționează tactica individuală prin jocuri-școală, 2 contra 2, și 3 contra 3, totul încheindu-se cu un meci în toată regula care, prelungit peste timpul obișnuit, asigură menținerea pregătirii fizice.

O primă concluzie deci: activitatea nu numai că nu încetează, dar este și foarte intensă.

CÎND „PISICA" NU-I ACASĂ... ANTRENAMENTELE CONTINUĂ TOTUȘI

Pe antrenorul echipei feminine de handbal Tractorul, D. Popescu-Colibași, l-am întîlnit într-o postură neobișnuită. Era și el pentru cîteva zile „elev", participînd la cursul antrenorilor din Poiana Brașov.

— Și echipa?... — l-am întrebat noi.

— Lucrează singură, de trei ori pe săptămînă!

Am verificat acest răspuns, fiind prezenți la ora indicată pe terenul din apropierea cunoscutei uzine de tractoare din Brașov. O parte din jucătoarele primei echipe lipseau. Unele motivat, altele... mai puțin. Important este însă faptul că cele prezente, împreună cu o serie de junioare (Dorina Radu, Elena Nuță, Mariana Chicomban și Cornelia Bîja) au făcut un antrenament serios, de aproape două ore, sub conducerea unui membru al biroului secției de handbal, tov. Ilie Dobre. Acesta a supravegheat și antrenamentul echipei masculine și apoi ne-a declarat că prezența lui nu este întîmplătoare. Biroul secției urmărește îndeaproape activitatea echipelor, fiind permanent în „miezul" problemelor, ajutînd și coordonînd munca. Iată, un exemplu demn de urmat!

Cît privește antrenamentul echipei feminine, s-ar putea spune că atunci cînd „pisica" nu-i acasă, „șoarecii" sînt... cuminți și se pregătesc serios.

ABSENȚE NEMOTIVATE!

Au fost și dintre acestea. Cea mai gravă o înregistrăm la echipa feminină de volei Partizanul roșu. Și aceasta pentru că pe de o parte activitatea a încetat de multă vreme și, pe de altă parte, pentru că se muncește în salturi, fără continuitate. Un exemplu îl constituie faptul că în vederea împrospătării echipei s-a organizat o acțiune de selecție printre tinerele muncitoare din fabrică. Această acțiune a dat roade, descoperindu-se o serie de elemente talentate (Felicia Marosi, Constanța Suditu, Angela Cincu). Dar lucrurile s-au oprit aci. De ce?... Cît privește continuarea activității de pregătire, măcar sub o formă cît de cît „sezonieră", nici vorbă. Clubul sportiv orășenesc, care coordonează activitatea acestei secții, cunoaște situația (chiar foarte bine), are un plan de măsuri judicios, privind îmbunătățirea muncii, însă amînă traducerea lui în fapt. Și iarăși nu înțelegem de ce? Trebuie să se ajungă pînă în preajma începerii campionatului?

La secția de volei a clubului Tractorul era liniște. O liniște deplină. Pe terenul de antrenament trei rezerve (Cornel Pruniș, Vasile Ilieș și N. Comarnischi). Restul? În loturi, prin concediu, pe acasă. Cei trei, fără să aibă un program, s-au antrenat așa cum au putut, pînă cînd unul dintre ei s-a așezat frumos în tribună și a asistat la antrenamentul lotului de tineret.

★

Concluzia generală a acestui raid-anchetă este că în majoritatea secțiilor de performanță din Brașov există oameni... gospodari, antrenori care știu să lucreze în perspectivă, folosind bine tot timpul pe care îl au la dispoziție. Este o notă bună, care explică, de altfel, și rezultatele ce se realizează în acest oraș.

Am mai dori să consemnăm, în încheiere, și o propunere. Este vorba de organizarea în timpul verii, pe plan local (mai ales în marile centre), a unor competiții de volei, handbal sau baschet în care să fie angrenate atît formațiile divizionare, cît și cele care activează în campionatul regional sau orășenesc. O asemenea întrecere ar stimula și mai mult munca din cadrul secțiilor, ar ajuta la promovarea și verificarea elementelor tinere și ar contribui la accelerarea muncii de... construire, în timpul verii, a carului despre care se vorbește în proverb!...

CĂLIN ANTONESCU

★ ★ ★

După cum se poate vedea din materialele respective mai există suficiente lipsuri în desfășurarea activității sportive de masă (pe litoral) sau a celei de performanță (în orașul Brașov). Încă nu au fost mobilizate toate forțele care pot și trebuie să contribuie la îmbunătățirea activității, nu au fost folosite toate condițiile existente, iar organele UCFS au controlat într-o prea mică măsură realizarea sarcinilor trasate. De aceea este timpul ca lucrurile să fie puse la punct. În regiunile respective există suficiente forțe (cadre calificate, antrenori, instructori) care pot aduce un aport mai mare la dezvoltarea activității sportive recreative și de performanță. E necesar însă ca acestea să fie trezite din lîncezeală, să fie mobilizate continuu spre îndeplinirea tuturor sarcinilor ce le revin pentru îmbunătățirea necontenită a activității sportive de masă și de performanță.

Pregătiri în perspectivă la secția de volei Ș.S.E. Timișoara

Performanțele valoroase se obțin numai printr-o muncă perseverentă și de lungă durată, bazată pe îmbinarea perfectă a pregătirii profesionale a sportivilor (în producție, școală etc.) cu cea sportivă. Ocupîndu-mă de cîțiva ani de creșterea tinerilor jucători de volei de la Ș.S.E. Timișoara, m-am ghidat în activitatea mea după acest principiu fundamental. Anul acesta, am reușit să ocupăm locul întîi în campionatul republican școlar și, totodată, să ne calificăm în finala campionatului republican de juniori, care se va desfășura peste cîteva zile în orașul nostru.

Consider că aceste rezultate sînt o consecință firească a muncii noastre, pe care ne-am străduit s-o planificăm bine de-a lungul anilor, pornind și de la ideea asigurării unui volum de lucru cît mai mare, realizat prin cîte patru antrenamente săptămînale și prin folosirea cît mai judicioasă a perioadelor de vacanță, în special a vacanței de vară. Aceasta este — ca durată și posibilități de organizare — foarte propice îndeplinirii planului de muncă stabilit și a obiectivelor urmărite. Socotesc de aceea, că pentru a obține rezultate bune și în anul competițional care urmează trebuie să pornim cu o temeinică bază de pregătire din această vară.

Vara constituie o foarte bună perioadă de pregătire, deoarece cu elevii sportivi, în special, se poate lucra stăruitor și mai pe îndelete, nemaiavînd pe umeri sarcinile școlare și cele competiționale. Din experiența acumulată în alți ani și pe care o voi aplica și anul acesta, știu că acum, în mijlocul verii, se poate munci cu roade însemnate în direcția pregătirii fizice, precum și pentru dobîndirea unui bagaj sporit și variat de procedee tehnice și tactice. Elevii mei au mai mult timp liber, sînt mai odihniți, participarea lor la antrenamente este mai activă și creșterea lor sportivă se observă aproape de la o ședință la alta. Vara aceasta, ca și în cele precedente, voi spori numărul antrenamentelor săptămînale, organizîndu-le zilnic și uneori chiar de două ori pe zi, rezolvînd totodată și problema densității lor. Totul, bineînțeles, rostuit cu grijă și organizat astfel încît să nu desființeze vacanța elevilor care este un drept al lor suveran. Ceea ce am mai reușit și sînt convins că voi realiza și de astă dată, bizuindu-mă între altele pe alcătuirea unor antrenamente cît mai variate și mai atractive. Dar, și pe conștiința deplină a tuturor sportivilor mei că rezultatele înalte pot fi cel mai lesne asigurate printr-o muncă serioasă de pregătire, asociată cu o judicioasă organizare a timpului liber, petrecut într-un regim sănătos de viață sportivă.

O asemenea concepție de pregătire este pentru noi cu atît mai întemeiată, cu cît urmează un an competițional în care, ținînd cont de creșterea valorică a voleibaliștilor pe care-i antrenez și de obligațiile care decurg din rezultatele bune obținute în 1965, intenționez ca echipa Ș.S.E. Timișoara, pe lîngă toate întrecerile rezervate elevilor și juniorilor, să participe în 1966 și la campionatul de calificare. Și, desigur, cu cît mai bune rezultate.

Cu o sîrguincioasă pregătire în vara aceasta, sînt convins că vom izbuti.

prof. N. MIHAILESCU